

12,40)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν κεφαλαίων, εἰς αὐτὰ περιλαμβάνεται ὁ τόκος τοῦ κυκλοφοριακοῦ κεφαλαίου, ἡ ἀπόσβεσις τῶν καλλιεργητικῶν μέσων, ἡ ἀσφάλεια, ἡ ὑπὲρ ΑΣΟ καταβολὴ καὶ ὁ φόρος.

Ἀπαντὰ τὰ κεφάλαια ταῦτα αποτελοῦν δαπάνας καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν (ἐκτὸς τῆς ἀσφαλείας) ἐπανέρχεται εἰς τὸν καλλιεργητήν.

Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἔχει ὁ φόρος (3 %/ο) ἐπὶ τοῦ ἀκαθορίστου εἰσοδήματος. Οὗτος ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τοῦ κέρδους εἰς τὰ τρία ὑπὸ ἐξέτασιν κτήματα, ἀποτελεῖ ἀντιστοίχως :

α) Τὰ 105,6 ο)ο αὐτοῦ, δηλαδὴ τὸ κέρδος δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου.

β) Τὰ 18 ο)ο.

γ) Τὰ 24,2 ο)ο.

Ὑπολογιζόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ εἰσοδήματος ἀποτελεῖ ἀντιστοίχως :

α) Τὰ 4,3 ο)ο.

β) Δὲν δύνανται νὰ ὑπολογισθῇ, διότι ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ ξένα ἐργατικά χέρια.

γ) 4,35 ο)ο.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω σημειώνομεν τὰ ἑξῆς :

1) Μεγαλύτεραν φορολογίαν ἐπὶ τοῖς ο)ο δέχεται ὁ παραγωγὸς ὁ ἐπιτυγχάνων μικρότερον ἐπιχειρηματικὸν κέρδος.

2) Τὸ οἰκογενειακὸν εἰσόδημα φορολογεῖται διὰ φόρου μεγαλυτέρου τῶν 4,3 ο)ο, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, οὔτε τὸ κατώτερον ὄριον συντηρήσεως τῆς οἰκογενείας, βάσει τῶν μελῶν αὐτῆς, οὔτε τὸ ὕψος αὐτοῦ.

Ἡ σημασία τοῦ ὕψους τῶν διαφόρων κεφαλαίων

Κατὰ τὴν παραγωγικὴν διαδικασίαν τὰ κεφάλαια λαμβάνουν μέρος κατὰ τὴν ἑξῆς, ὡς εἶδομεν, σειράν :

1) Ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας 62,20 ο)ο

2) Μέσα παραγωγῆς 19,20 ο)ο

3) Φυτεία, ἐνοίκιον γῆς καὶ

λοιπὰ κεφάλαια 18,60 ο)ο

Σύνολον 100,00 ο)ο

Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας ἀπορροφᾷ τὰ 62,20 ο)ο τῶν κεφαλαίων. Τὸ γεγονός τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς σταφιδαικῆς διενεργεῖται κατὰ πρωτόγονον τρόπον.

Βλέπομεν δηλαδὴ ὅτι τὰ σύγχρονα μέσα λαμβάνουν μέρος δι' ἐλαχίστου ποσοστοῦ ἐναντί τοῦ συνόλου τῶν κεφαλαίων.

Ὅταν διατίθενται ἐργατικά χέρια, προτιμώμενον τὴν καλλιέργειαν ἢ ὅποια ἀπορροφᾷ περισσότερα ἡμερομίσθια. Ἄλλὰ τὸ ποσοστὸν τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας, ἐναντί τῶν ἄλλων κεφαλαίων, πρέπει νὰ κατέχη ἐν ὀρισμένον ὕψος, σχετιζόμενον καὶ ἐξαρ-

τώμενον ἀπολύτως ἐκ τῶν συγχρόνων μέσων παραγωγῆς.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς παραγωγῆς εἶναι ἀρίστη ὅταν οἱ συντελεσταὶ τῆς παραγωγῆς λαμβάνουν μίαν ὀριστικὴν τιμὴν ἢ ὅποια ἐπιτρέπει τὸ μέγιστον τῆς ἀποδόσεως.

Ἄν ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Γεωργίας, θὰ ἴδωμεν ὅτι εἰς παλαιότερους χρόνους, ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας ἀποτέλλει σχεδὸν τὸ μοναδικὸν κεφάλαιον, ἡ ἀπόδοσις ὁμοῦς τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἦτο μικροτέρα τῆς συγχρόνου.

Ἐξ αὐτῶν καταφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ συνεχίζωμεν τὴν σταφιδοκαλλιέργειαν διὰ τὴν ἰδίαν μέσον, φοβούμενοι μήπως δημιουργήσωμεν μεγαλύτεραν ὑποπαροχὴν λησιν.

Ἐνας τοιοῦτος ὑπολογισμὸς στερεοῖται σοβαρότητος καὶ θὰ ἐπεφύλασσε εἰς τὴν σταφιδοκαλλιέργειαν φοβεράν κρίσιν.

Ἐπάρχει λοιπὸν ἀνάγκη ὅπως ὁ συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς λάβουν τὴν ἀρίστην τιμὴν.

Σήμερον αἱ κατὰ στρέμμα καλλιεργητικαὶ δαπάναι, ὡς εἶδομεν, φθάνουν κατὰ μέσον ὅρον τὸ ὕψος τῶν 1.613 δρχ., ἡ δὲ κατὰ στρέμμα ἀπόδοσις ξηροῦ προϊόντος κυμαίνεται ἀπὸ 270,90 ἕως 357,80 χιλιόγραμμων.

Εἶναι γνωστὸν ὁμοῦς ὅτι τὰ ἐδάφη τῆς πεδινῆς Ἠλείας, ὅπου ἀνήκουν τὰ ὑπὸ ἐξέτασιν κτήματα, κατὰ κανόνα δύνανται ἐκτελεσθῆναι (ἐκφυσιολογικῶς) ν' ἀποδώσουν παραγωγὴν ξηροῦ προϊόντος 400 χιλίων ὅταν αἱ καλλιεργητικαὶ φροντίδες γίνωνται συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἐπιστήμης.

Διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς εἰς τὴν ἀρίστην τιμὴν τῶν ἀποβλέπομεν εἰς τὴν μειώσιν τῶν πραγματοποιουμένων σήμερον καλλιεργητικῶν δαπανῶν καὶ συγχρόνως εἰς αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς καὶ βελτίωσιν τῆς ποιότητος.

Ἡ σημαντικὴ ὡς ἔννο αὐξήσις τῆς παραγωγῆς ἢ ὅποια ἀναμένεται, θὰ ἐπηρεάσῃ μεγάλῃν πῶσιν τοῦ κατὰ χιλιόγραμμον κόστους, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν τοῦ ὅτι ἐπιτευχθῇ δι' αὐξήσεως τῶν πραγματοποιουμένων σήμερον καλλιεργητικῶν δαπανῶν.

Ἡ πτώσις τοῦ κόστους, ὡς εἶναι φανερόν, θὰ ἐπιτρέψῃ, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀμείωσιν οἰκονομικὴν ὠφέλειαν τοῦ παραγωγῆς καὶ εὐχερῆς συναγωνισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ προϊόντος εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν.

Πρὸς διευκρίνησιν τούτου δίδομεν τὰ ἑξῆς στοιχεῖα :

Εἰς Αὐστραλίαν ἡ στρεμματικὴ παραγωγὴ ὑπολογίζεται εἰς 375 χιλιόγραμματα καὶ ἡ στρεμματικὴ δαπάνη καλλιεργείας